човѣкътъ, който
влѣзе въ бой
съ мъглитѣ,
съ северния мразъ,
ти спомняшъ ли си кой
бѣ той?
Това бѣхъ
азъ.

А азъ съмъ тукъ
и тамъ.
Навредъ.
Единъ работникъ отъ Тексасъ,
хамалинъ отъ Алжиръ,
поетъ. . .
Навредъ съмъ азъ!

Какъ мислишъ,
ще ли победишъ?
навъсенъ, мръсенъ,
зълъ животъ.
И азъ
горя
и ти горишъ
и двамата се
кѫпемъ въ поть.
Но ти изчерпвашъ свойтѣ сили,
слабѣешъ ти,
отпадашъ ти.
Затуй така жестоко жилишъ,
въ предсмъртенъ ужасъ
може би. . .